

**УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ**

Датум 18.03.2013.г.

**ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА
ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију

Одлуком од 27.фебруара 2013. године Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности теме за израду докторске дисертације коју је Мирјана Петровић Филиповић пријавила под насловом «Естетика недовршеног и поетски поступак у делу Сергеја Завјалова».

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. др Ива Драшкић Вићановић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, (у звање ванредног професора изабрана 2008. године), научна област Естетика

2. др Петар Буњак, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, (у звање редовног професора изабран 2009. године), научна област Полонистика

3. др Ирина Антанасијевић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, (у звање ванредног професора изабрана 2009. године), научна област Русистика

4.

5.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мирјана Петровић-Филиповић рођена је 31.07.1976.г. у Таллину, Естонија. Године 1995. завршила Филолошку гимназију у Београду. Исте године уписала је Филолошки факултет, Универзитет у Београду, групу за руски језик и књижевност, где је и дипломирала 1999. године са просеком 9,58. Од 2000. до 2004. године на Филолошком факултету у Београду радила је као асистент-приправник на предмету руска књижевност. Године 2009. уписала је докторске студије на Филолошком факултету, модул: књижевност. Професионално се бави руским језиком и књижевношћу као наставник

руског језика, дугогодишњи преводилац за руски језик, хонорарни сарадник на Филолошком факултету и истраживач руске књижевности.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Научни радови, прикази, есеји:

1. С. М. Федченко „Речник руске риме“, **Филолошки преглед**, 1-2, 2001, стр.200-201.
2. «Мотив «конца» в цикле *Сумерки* Баратынского и сборнике *Урания* Бродского», **SINE ARTE, NIHIL**, Сборник научных трудов в дар профессору Миливое Йовановичу, Белград-Москва, 2002.
3. „Урания у промени: поезија Александре Петрове“, **Повеља**, 2009, бр.1.
4. „В.Набоков: лаки комад за смрт (Позив на погубљење)“, **Зборник радова посвећен проф. Миивоју Јовановићу** „Метаморфозы русской литературы“, Београд, 2010.
5. Лекс оранди, лекс креденди : Феномен молитве у поеми „Гола молитва“ Саше Јеленковића // **Књижевна историја**. – годиште 41, 139, 2009., стр. 629-645.
6. Експлозија синтаксичке машине или о савременој руској поезији, **Повеља**, 2010, бр.2.
7. „Распршеност у предмету. Дисперзивни субјекат у поезији А. Драгомошченка“, **Конференција „Филолошка истраживања данас“**, **Филолошки факултет у Београду**, новембар 2010., рад објављен у четвртој књизи зборника **ФИД**, под насловом „**Парадигме, утицаји, рецепција**“ (у штампани).
8. „Метаморфоза житија как жанра в „Коллено-локтевом букете“ А. Сен-Сенькова“, **Конференција „Dialog kultur VI.“** Сборник статей международной научной конференции «Диалог культур 6» 18-19 января 2011 года, Градец Хралове“, Универзитет Храдец Хралове, Чешка, јануар 2011.
9. „Реалност, метареализам и стваралаштво Аркадија Драгомошченка“, **Славистика**, **Београд, Филолошки факултет и Славистичко друштво Србије**, 2012.г., књига 16, стр. 599 – 611.
10. „Непостојање кретања у теоријским радовима Казимира Маљевича и филозофија елејске школе“, **Београд, Књижевност**, 2012, број 4.
11. „Осврт на недовршено дело у руској књижевности (Пушкин и Гнедов)“, рад прочитан на **51. скупу слависта, јануар 2013.**, **Београд, Филолошки факултет**.

Преводи:

- Ј. В. Завадскаја „Мисија језика у „Лун ју““ (превод), (82-88), **ТРАГОВИ** – тридесет година синологије 1974-2004, Филолошки факултет у Београду, 2004.
- Н. Фиртич „Луис Керол и руски алогизам“ (превод), (120-125), **СВЕСКЕ**, 78, 2005.
- Жана Сизова, Марија Бродска, избор из поезије, (превод), **ТРЕЋИ ТРГ**, 12, 2006.
- А. Ахматова „Амедео Модилијани. Листови из дневника“, (2003-210), (превод), **СВЕСКЕ**, 81, 2006.
- Р. М. Рилке, М. Цветајева, преписка, избор, (59-76), (превод), **БРАНИЧЕВО**, 3-4, 2006.
- Д. Токарјев „Како проћи кроз зид“, (превод), (231-239, 136-146), **СВЕСКЕ**, 87-88, 2008.

- **В. Набоков „Позив на погубљење“, роман, (превод), Мали Немо, 2008.**
- А.Петрова, интервју, (превод), **ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ**, септембар, 2008.
- А. Петрова, избор из поезије, (превод), **СВЕСКЕ**, 2008.
- А.Петрова, избор из поезије, **ТРЕЋИ ТРГ**,11,2008.
- А. Драгомошченко „Име језика је Пенелопа“, (превод), **КЊИЖЕВНИ ЛИСТ**,мај, 2009.
- А.Петрова, избор из поезије, (превод), **ПОВЕЉА**, 2009.
- **Александра Петрова „Само дрвеће“, (збирка поезије), (превод), Трећи трг, 2009.**
- К. Маљевич, „Трактати са разломцима“, одломак, (превод), (188-193), **ПОЉА**, 458, 2009.
- **К. Маљевич, Бог није збачен - Сабрана дела, том 4(370 страна), том 5(105 страна), Логос, Плави круг, 2010, Београд.**
- Избор из поезије / А. Драгомошченко // **Трећи трг**, свеска 19-20, година 5, 2008.,стр. 85-87.
- Ритуално дружење љубитеља руске књижевности / А. Барзах // **Трећи трг**, свеска 19-20, година 5, 2008., стр. 88-96.
- „Руска поезија: 21 век“ / избор из савремене руске поезије // **Књижевни лист**, март-април 2010., бр.90-91.
- Руска проза / избор из савремене руске прозе // **Кораци**, 2010, бр. 5-6.
- Избор из савремене руске поезије, **Мостови**, 2010, бр. 147.
- Експлозија синтаксичке машине или о савременој руској поезији / избор из савремене руске поезије // **Повеља**, 2010, бр.2.
- Избор из савремене руске поезије, **Трећи програм радио Београда**, циклус емисија, јул-август 2010.
- **Велики сликари**, популарни часопис о великанима ликовне уметности, превела 8 бројева, 2010.
- Избор из поезије / А. Драгомошченко, А. Скидан // **Вечерње новости**, мај 2010.
- Избор из поезије / А. Петрова // Фестивал поезије у Сарајеву, септембар 2010.
- Избор из поезије / С. Бирјуков // **Градина**, 2010., бр.37.
- Лоптасте муње Свете Варваре / избор из прича А. Сен-Сењкова // **Књижевни лист**, 2010., бр. 95-96.
- Избор из поезије / А. Драгомошченко, А. Скидан, С. Завјалов // **Агон**, 2010., бр.10
- Избор из поезије и прозе / А. Скидан // **Поља**, 2010, бр. 466.
- Избор из прозе / Ј. Елтанг // **Књижевни лист**, 2011., бр. 99.
- Избор из поезије / А. Драгомошченко // **Поља**, 2011, бр. 468.
- Избор из поезије / А. Сен-Сењков // **Поља**, 2011, бр. 470.
- **Андреј Сен-Сењков, Нелегална смрт у позоришту Лилипутанаца, (збирка поезије), Штрикла, Београд, 2011.**
- Избор из поезије / А. Бешић // на руски језик у сарадњи са А. Сен-Сењковим, **Воздух, Москва**, 2011.
- Превод српских песника на руски језик и реализација фестивала **Поетроника у Москви**, 2011.
- Сарадња са руским часописом **Абзац** око избора и штампања српске савремене поезије / Ж. Недељковић, У. Котлајић // **Абзац, Москва**, 2011, бр.7.

- Избор из поезије / А. Драгомошченко, П. Жагун, А. Сен-Сењков, С. Завјалов // **Градина**, 2011, бр. 42-43.
- Књижевно вече и презентација збирке Андреја Сен-Сењкова у Београду у сарадњи са **Културним центром града Београда**, 14.02.2012.г., КЦБ.
- **Александар Скидан, Црвени померај, (збирка поезије), Трећи трг, Београд, 2012.**
- Учешће на фестивалу Тргни се!Поезија! 6.београдски фестивал поезије и књиге у улози званичног преводиоца Александра Скидана.
- Сарадња са Третјаковском галеријом у Москви током израде монографске публикације посвећене 180-годишњици од рођења сликара Н.Н.Ге.Монографија изашла у Москви, 2011 године у издању Третјаковске галерије и Пинакотеке.
- Избор из кратке прозе / Немања Митровић // на руски језик у сарадњи с Андрејем Сен-Сењковим, **Новый берег, 2012, № 38.**
- Избор из поезије / А. Драгомошченко и есеј, посвећен А. Драгомошченку *Неколико речи о истини у књижевном делу и о заиста великим песницима* // **Поља, 2012, бр. 478.**
- **Иван Лалич Концерт византијской музики\Васко Попа Маленькая шкатулка** // збирка поезије, превод на руски језик у сарадњи с Андрејем Сен-Сењковим, **Ајлурос, Њујорк, 2013.**

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да Мирјана Петровић-Филиповић испуњава све услове за израду дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА НАПОМЕНА:

За ментора је предложен/а др Ива Драшкић Вићановић ванредни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за општу књижевност и теорију књижевности

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

- 1.*Естетско чуло*, монографија, Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2002.
- 2.*Нон-финито, прилог заснивању естетике недовршеног*, монографија, Чигоја, Београд, 2010.
- 3.*Естетско искуство*, научни рад, «Зборник Естетичког друштва Србије», Београд, 2002.
4. *Књижевност као посебан естетски простор*, научни рад, «Проучавање опште књижевности данас, зборник радова», Филолошки факултет, Београд, 2005.
- 5.*Теорија уметничког стваралаштва, проблем естетске недовршености*, научни рад, «Зборник ЕДС», Београд, 2007.

Комисија сматра да проф. др Ива Драшкић Вићановић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област естетика.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе: „Естетика недовршеног и поетски поступак у делу Сергеја Завјалова“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема) истраживања:

Предмет наведеног научног истраживања јесте покушај да се у делу Сергеја Завјалова идентификују и на примерима прикажу наслеђени обрасци и поступци принципа недовршеног као актуални стваралачки поступци, али и да се препознају и опишу нови поступци у оквиру недовршене форме, њихове могућности у односу на реципијента, као и њихов значај за руску књижевност. Да бисмо ово постигли неопходно је да одредимо естетичке претпоставке појма недовршене форме, да бисмо затим то апликовали и на књижевност, односно поезију Сергеја Завјалова.

Опис теме:

Недовршено дело, како у књижевности, тако и у ликовној уметности (познато и под називом „non finito“), као хотимичан, намеран чин аутора, присутно је и естетски релевантно већ дуже време. У периоду ренесансе Микеланђело Буонароти је својим недовршеним скулптурама поставио темељ примени принципа недовршености као стваралачког уметничког принципа у оквиру ликовне уметности. Нешто слично десило се и у књижевности у периоду романтизма, иако се не може, као у ликовној уметности, са таквом прецизношћу тврдити ко је поставио темељ принципу недовршеног у књижевном стваралаштву. Тако, на пример, немачки романтичари од Шлегела до песника Новалиса и Хелдерлина, у свом покушају да приближе филозофију и поезију и да их ослободе крутих филозофских система, и тиме им подаре једну врсту „несистематичне систематичности“, актуализују многе маргиналне филозофске и књижевне жанрове попут фрагмента, есеја, приватних писама, цитата, афоризама, пријатељских разговора (table-talk) и сл. Ови жанрови разбијају канонске затворене форме, како у поезији, тако и у прози, уводећи, насупрот реторичности, слободу исказа у стилском (увођење нове лексике, говорног

језика, неформалног дијалога и сл.) и у формалном смислу (композиција дела, ритам и рима). Управо ова промена омогућила је појаву недовршене форме у књижевности, како немачкој, тако и у европској књижевности уопште. Први успешни покушаји увођења недовршене форме у руску књижевност остварени су управо у поезији. Наиме, класик руског романтизма Александар Пушкин, написао је свој чувени роман у стиху «Евгеније Оњегин» управо као пример недовршене форме. Овај песнички поступак поново бива «откривен» у периоду руског футуризма и симболизма, где се експериментисало уопште са речју као таквом. У току својих истраживања недовршеног у књижевности футуристи долазе до крајности у чину Василиска Гнедова који својом «Поемом краја» у делу «Смрт уметности» (1913.г.) поништава и саму недовршеност, понудивши читаоцу на крају своје књиге «Смрт уметности» поему под називом «Поема краја» која је представљала само празан лист папира. Преко футуриста и групе Обериу овај песнички поступак стигао је и до књижевности друге половине 20. века. Међутим, велики проблем за истраживача овог периода руске књижевности представља чињеница да је књижевност била оштро подељена на званичну и самиздатску (незваничну) књижевност и да су песници и писци самиздата и данас велика непознаница за истраживаче, јер још увек нису у довољној мери присутни у јавности (многа дела нису објављена и постоје само у архивама). Такође, велики број дела, који је написан током шездесетих и седамдесетих година двадесетог века, штампан је тек крајем осамдесетих или током деведесетих година. При томе, многа дела су доживела редакцију пред штампу. Ово представља још један проблем за истраживаче, јер није сасвим јасно да ли дела треба датирати годином настанка или годином издања. Примери који су нам доступни, потврђују полазну претпоставку да је овај песнички поступак био присутан и веома плодоносан у руској књижевности. Стваралаштво Сергеја Завјалова представља један од незаобилазних књижевних опуса у односу на проблем проучавања недовршене форме у савременој руској поезији. Сергеј Завјалов почео је да ствара почетком осамдесетих година, а прве циклусе песама објавио је у самиздату 1985.године. Од јануара 1986. године члан је Клуба-81(савез писаца Лењинграда као алтернатива званичном совјетском савезу писаца), а од 1987. године и део његовог одбора. Године 1994. објавио је своју прву збирку песама «Оде и епосе». Непрестано објављује у свим најзначајнијим часописима и алманасима тог периода. Штампана критичке чланке и есеје о поезији. Победник је сверуског конкурса књижевности на интернету «АРТ-тенета». Два пута био у најужем избору за награду Андреј Бели у номинацији за поезију. Такође је био и члан жирија награде Андреј Бели, као и уредник интернет часописа за књижевност «Text only» од његовог оснивања. Члан је руског и финског ПЕН-центра. До данас је објавио четири књиге поезије и велики број критичких есеја, чланака, предавања. Његово дело представља изразити пример употребе стваралачког принципа недовршеног у облику који је већ био присутан у савременој

руској поезији, али и његовог даљег развоја, односно осмишљавања и примене нових поступака у оквиру недовршене форме.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложености, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 36 (тридесет шест) библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице најзначајније за истраживање:

1. Вайнштейн О., (1994), *Язык романтической мысли. О философском стиле Новалиса и Фридриха Шлегеля*, Москва, РГУ.
2. Гаспаров М. Л., (1989), *Очерк истории европейского стиха*, Москва, Наука.
3. Гаспаров М. Л., (1974), *Современный русский стих*, Москва, Наука.
4. Драшкић Вићановић И., (2010), *Non finito. Прилог заснивању естетике недовршеног*, Београд, Чигоја.
5. Еко У., (1965), *Отворено дело*, Сарајево, Веселин Маслеша.
6. Зубова Л., (2010), *Языки современной поэзии*, Москва, НЛО.
7. Кант И., (1991), *Критика моћи суђења*, Београд, БИГЗ.
8. Кукулин И., (1998), «В сиротливом пространстве (Белая ночь и цитаты из древних песен)» у: *Ex libris НГ*, №27.
9. Лесинг Г. Е., (1954), *Лаокоон или О границама сликарства и поезије: с узгредним објашњењем разних тачака старе историје уметности*, Београд, Култура.
10. Лотман Ю.М., (1995), *Пушкин, С.- Петербург*, Искусство – СПб.
11. Маурицио М., (2008), «Незавершенность как законченное и окончательное в поэме И. Холина «Умер земной шар»» у: *Полилог*, № 1.
12. Орлицкий Ю.Б., (2008), «Три кита Сергея Завьялова» у: *Новое литературное обозрение*, № 94.
13. Павловец М., (2003), «Pars pro toto: Место «Поэмы конца (15)» в структуре книги Василиска Гнедова «Смерть искусству» (1913).» у: *Academic electronic journal in slavic studies*. University of Toronto.
14. Скидан А.В., (1999), «Место глоссолалии и экспансия глоссы» у: *Знамя*, № 2.
15. Скидан А. В., (2003), «Обратная перспектива» у: *Мелика*, Москва, Новое литературное обозрение.
16. Суховой Д., (2008), «Рифма-умолчание» у: *Новое литературное обозрение*, № 90.
17. Татаркјевич В., (1980), *Историја шест појмова*, Београд, Нолит.

18. Тынянов Ю.Н., (1977), *Поэтика.История литературы.Кино*. Москва.
19. Хартман Н., (1979), *Эстетика*, Београд, БИГЗ.
20. Эпштейн М. Н., (2005), *Постмодерн в русской литературе*, Москва, Высшая школа.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Циљ нашег истраживања је да покажемо да је стваралаштво Сергеја Завјалова, с једне стране, у потпуности преузело достигнућа претходних искустава и експеримената песничких поступака у оквиру естетике недовршеног, али и да је, с друге стране, успешно надоградило ове поступке, отворило нове могућности за развој естетике недовршеног и, самим тим, снажно утицало на развој савремене руске поезије и књижевности у целини.

Хипотезе

С обзиром да је овај стваралачки принцип био плодан у руској књижевности после Другог светског рата и савременој руској поезији и да је створио нове песничке поступке у оквиру недовршене форме, сматрамо да је неопходно посветити им пажњу, препознати и разграничити старе и нове поступке у оквиру недовршене форме, покушати да препознамо њихове могуће функције у делу и у односу на реципијента. Имајући у виду сложеност проблема историје руске књижевности после Другог светског рата и недоступности материјала (самиздатска књижевност/званична књижевност), као и чињеницу да су песници који су почели са употребом недовршене форме, касније књижевно еволуирали у неке друге облике поезије који више нису представљали недовршену форму (прелаз из недовршене форме у визуелну поезију), или прелазили у друге уметности (прелаз из недовршене форме у перформанс), одлучили смо се да проблем естетике недовршеног у савременој руској књижевности испитамо на делу истакнутог руског песника Сергеја Завјалова, у чијем је делу естетски принцип недовршености саставна компонента од најранијих радова до последњих песникових остварења. Стваралаштво Сергеја Завјалова представља репрезентативни пример развоја песничког поступка естетике недовршеног који укључује искуства претходних књижевних експеримената (Пушкин, футуристи, Ајги), али и утемељење посебне врсте недовршене форме у поезији коју је осмислио и применио управо Сергеј Завјалов.

5. очекивани резултати

Недовршена форма као предмет нашег истраживања водила нас је током основних истраживања кроз различите области (историју уметности, књижевност, естетику, филозофију, науку о књижевности, књижевну критику), јасно истичући и осветљавајући историјски траг овог феномена у књижевности. Евидентна је њена широка жанровска заступљеност у књижевности у периоду романтизма, да би се само проширила у двадесетом веку са експанзијом књижевних праваца и књижевних експеримената. Њена несумњива присутност и утицај у књижевности и другим уметностима повлаче собом неопходност теоретске заснованости и обимнијег истраживања овог феномена како у савременој књижевности, тако и у историјском пресеку. У том смислу руска књижевност,

односно руска поезија, прате у корак достигнућа доминантних европских књижевности, те је неопходно посветити се овом проблему у руској књижевности. Стваралаштво Сергеја Завјалова представља репрезентативни пример развоја песничког поступка естетике недовршеног који укључује искуства претходних књижевних експеримената (Пушкин, футуристи, Ајги), али и утемељење посебне врсте недовршене форме у поезији коју је осмислио и применио управо Сергеј Завјалов, те сматрамо да ћемо темељном књижевнонаучном анализом његовог стваралаштва показати актуалност ове теме у књижевности, као и њен особит значај за развој савремене поезије и књижевности уопште.

6. план рада

Предлог плана рада:

- 1) Увод (представљање проблема, његове важности за науку о књижевности, представљање циља рада, постављање хипотезе, преглед структуре по појединим поглављима).
- 2) Недовршена форма у контексту савремене руске поезије
- 3) Анализа репрезентативних остварења књижевног опуса Сергеја Завјалова
- 4) Закључак
- 5) Литература

7. методе истраживања

У уводном делу нашег истраживања представимо проблем недовршене форме и дефинисаћемо његов појам. Осим тога, истаћи ћемо важност овог проблема за науку о књижевности. Затим ћемо представити циљ нашег рада, поставити полазне хипотезе и предложити методе истраживања. Такође, представимо кратку структуру рада по поглављима. У првом поглављу нашег рада покушаћемо да представимо кратак историјат развоја недовршене форме у руској поезији, да бисмо затим прешли на дело Сергеја Завјалова и сместили га у одређени савремени руски културни контекст. У овом поглављу доминираће спољашњи приступ књижевном делу, али се неће претендовати на тумачење књижевних дела, већ ћемо се трудити да књижевни опус Сергеја Завјалова сместимо у одређени историјски и књижевноисторијски контекст. У другом поглављу нашег истраживања трудићемо се да дамо исцрпну анализу песничких дела у којима је присутан поменути поетски поступак који смо дефинисали као недовршену форму. Анализа ће бити упућена на унутрашње проучавање одређених, за наш рад битних песничких дела Сергеја Завјалова, те ћемо се бавити метром и ритмом, стилистиком, метафорама и симболима у оној мери која нам је неопходна да бисмо што прецизније одредили поетски поступак, присутан у конструисању књижевног дела. У оквиру овог истраживања основни предмет

нашег интересовања биће утицај недовршене форме на све поменуте аспекте дела. Осим књижевнонаучног истраживања поменутих дела, током рада наша пажња биће усмерена и на књижевно дело као естетски предмет, те ћемо се трудити да анализа понуди и феноменолошки приступ естетском предмету и анализира и део естетског акта који се односи на примање, односно рецепцију недовршене форме. На основу резултата анализе песничког корпуса Сергеја Завјалова покушаћемо да сумирамо и одредимо естетичке претпоставке недовршене форме у његовом делу, као и њихов значај у контексту савремене руске књижевности. После закључка ће уследити литература и извори, коришћени у раду.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА:

Тема је од изузетног значаја како за област естетике, тако и за област науке о књижевности, јер се дотиче једног мало истраженог, а изузетно прегнантног подручја – принципа естетске недовршености, како са аспекта уметничког стваралаштва (поетски поступак се анализира кроз призму појма недовршене форме), тако и са аспекта рецепције уметничког, односно књижевног дела. Предложено научно истраживање представља покушај да се идентификује и на примерима прикаже недовршена форма као равноправни поетски поступак у савременој руској поезији кроз дело Сергеја Завјалова. У том циљу дефинишу се естетичке претпоставке појма недовршене форме, а потом се принцип естетске недовршености као поетски поступак, примењује на књижевност, односно поезију.

Осим књижевнонаучне анализе релевантних дела Сергеја Завјалова, у оквиру које се одређују како естетичке претпоставке недовршене форме, тако и њихов значај у контексту савремене руске књижевности, предложено истраживање је усмерено и на књижевно дело као естетски предмет, те нуди и анализу феноменолошког приступа естетском предмету и оног аспекта естетског акта који се односи на примање, односно рецепцију недовршене форме. Принцип естетске недовршености има далекосежне импликације управо када је естетска рецепција у питању, јер задире у озбиљне филозофске, односно гносеолошко – естетичке проблеме.

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је кандидат Мирјана Петровић Филиповић подобан за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области естетике и науке о

књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ива Драшкић Вићановић подобан/на за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата и предложене теме докторске дисертације а да се за ментора именује др Ива Драшкић Вићановић (ванредни професор) Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1.

2.

3.

4.

5.

